

IV 6
Kopied

Gezelius

Nyland. 19/2.24

Wördsam Cyck. Onstan

Framtedd

Dä

Hög-Ehrewyrdige och HöglärdeHerren/

**Her: JOHANNES
GEZELIUS,**

Högt-meriterad Pastor uti Sagu/

wid Kongl. Academien i Åbo /

I en wälsignad Stund/

Theologiæ Profession

Tilträdde/

Den 14. Decemb. 1711.

Af des

ödmütike Disciplar

Naturens Foster-Mor then under sköna
 Solen/
 Som til behaglig tisd har lemnat Närke
 Polen,
 Och snart wil wända om med gylne
 Wagnen sin/
 At föra oss/ ett sält och signat Ny-Åhr in;
 Hon gibr att Zions Barn sig åter snart få gläda /
 Och om then Sanna Sol med hiertlig fågnad qwäda/
 I hwilkom HERRen GUD til oss har godt Behag/
 Som wij thet höra få then lufwa Juule Dag.
 Ett Prof af sådan Nåd och Himmels dyra Gåfwa/
 Fram bår och thenna Dag som synes oss thet låfwa/
 At HERRans Anda ån i Norden hwijlo taar /
 Och med sitt Ord hoos oss ån nu will blifwa qwar.
 När fordom Sorge Måln the gamla Fäder trångde /
 At en förtwiflad Siäl i sära Bröfset dängde/
 Med längtan efter Frijd och then som låfwat war.
 Af Högden gången up/ wår Sool/them trösten baar.
 Doch för ån Erösten kom/ och Solen war uprunnen /
 Blef Frijdens Bodska/ med Olive Löss i Munnen/
 Johannes sändt föruth til at predika Frijd/
 Och Bättring : Ty thet war tåen Behaglig Tisd.

Wår

Wår GUD wil och i Dag oss en Johannem sända
 O HERRe wårdes all tin wrede från oss wända!
 Gud; Ande lære oss med Bönner hielpa till/
 At wij bekomma må hwad Gud oss gifwa will;
 Ty at ån HERRen sielf; will sin Församling hägnas;
 At han med Nåd och Frijd/ the sårge ån will fågna:
 At han bekymrar sig om ordets dyra Lius:
 At han ån drar försorg om Helgedomens Huus:
 Ther om mån thenna Dag ett krafftigt witne blifwa;
 I thed at HERRen oss en sådan skänck mån gifwa/
 Som sig i HERRans Ord/ af ungdom öfswat haar
 Och gibr förhopning om/ thed Far och Sarsfar war.

JOHANNES GEZELIUS

per anagramma addito E.

IGONS EGNE HA EGNS.

Sij Zions egne Barn / som Deel i nåden wunnit
 Och med thet samma i sin Jesu/ Klarheet sunnit/
 The hysa något mehr/ ån blinda Werlden seer/
 Och ha ett större Lius ån thed Naturen gier.

VOTUM

Men liffens lufwa Lius o Jesu för tin pina
 Låt nu tin Klarheet så i tin Johanne skina!
 At genom honom må en stoor uplysning skee!
 Och Kyrckan tin ther af en stoor förkåfning see!

PETRO GAVELIO.

Ostro-Bohn.

Blida Himmel tig man ej tilfyllest prisa
 Kan/ för tin stora Nåd/ then tu of welat wijsa
 Som kring the Fincka Gålt/ häruthi Norden
 bygga/

Ut wij än wid titt Ord/ of kunnom säkert tryggga ;
 Tu sänder Lärare som sanning rätt uhdela/
 Så at tin klena Hiord ej nånsin Heerdar fehla.
 Tu sänder of och them, som kunna mächtig wara
 Moth Blifwars Öfwerloy tin klena Hiord förswara.
 Af hwilken stora Nåd i Dag än synes bläncka
 Tin Kärleks strålar Glans at tu will nådigt täncka
 På of titt arma Fätk / i det du äther gifwit
 Och sändt en Höglärd Man som nys en Herde blifwit
 Wed HErrans Helicon thet han sin Hiord så leder /
 Ut hon får ewigt Lijf och HErren får sin Heder.
 Så lönar Himlen dem som medelst flit månsöka
 I genom HErrans Ord sin kunskap at fördöka/
 At han af nåde dem sin helga Wisshet skäncker.
 Som han i Wingård sin för Wärdtyg bruka täncker.
 Men Himmel sielf bekläd then man tu of wil unna
 Med Saligheet / at han må framgent lycklig kunna
 Sitt Embetz swära tyngd på lika skuldrar föra
 Såsom des stora Fahr och Fahr Fahr kunnat göra

ZACH. JULENIO.
 O. Bothn.

